

Martin Lönnebo. Hjärtats sånger. Verbum förlag.

Ett femårigt barn, kanske är det författaren själv, hittar ett psalmodikon på vinden till huset i Storkågeträsk. Det är upptakten, eller ska man kanske säga preludiet, till biskop emeritus Martin Lönebos nya andaktsbok "Hjärtats sånger". Typiskt nog är det fattigmannens musikredskap som ska ackompanjera författarens 60 sånger och meditationer. I Lönnebos är det hela världen som är en katedral, men musikinstrumentet en ensträngad låda. Det enkla binds samman med det storslagna, ljuset med mörkret och det profant vardagliga med det mystiskt heliga. Lina Sandell som samtalar med Friedrich Nietzsche. Så är det i Martin Lönnebos berättarvärld. Han är andlighetens store naivistiske konstnär. Med all sin kunskap och bildning söker han återfå barnets blick inför Gud, människa, träd, ansvar, natur och historians gång. Det ska sägas på en gång. Det är inte lätt att recensera denna andaktsbok. För denna text är helt ointresserad av att bli recenserad. Andaktsboken vill inte bli beundrad, men den vill få människan att beundra livet själv och livets ursprung.

Varje sång och kapitel är som en egen liturgi. Tar sin början vid ett träd för att sedan med hjälp av biskopens pärlor från Frälsarkransen och ett bibelord vandra ut i det oändliga och det personligt närgångna.

Detta är en andakts- och meditationsbok som vem som helst kan göra bruk av. Det enda villkor som gäller är att man inte har brottom.

I den psykoterapeutiska världen talar man idag om mindfulness och ACT; Acceptance and Commitment Therapy. Det finns en samhörighet mellan dessa terapimetoder och Lönnebos Hjärtats sånger. Men tro inte för ett ögonblick att det är biskopen som går i takt med sin tid. Tvärtom är det nog så att samtiden för ett ögonblick söker hålla jämna steg med biskop Lönnebos sällsamma författarskap och livssyn. Vackert, eftertänksamt och ibland också smärtfyllt. Ge dig tid att läsa den bok. Det mår du och världen bra av.

Jakob Carlander